

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG, 12 JUNIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden tegen 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Junij.

Het tweede punt dat wij in de redevoering des ministers van binnenlandse zaken bespreken wilden, betreft de groote kiesdistrikten. Wij hebben reeds gisteren gezegd, dat daarin de regering de letter der grondwet tegen zich heeft. De minister heeft er zich van af gemaakt, met te stellen; dat de grondwetgever dat art. 77 gemaakt heeft om eene bepaling te hebben van het geheel van het aantal leden; maar dat daarbij niet de bedoeling heeft voorgezet, om de indeeling der kiesdistrikten te omschrijven. Wij vergenoegen ons met aan te stippen, dat stellen niet geldt voor bewijzen, en dat, waar er sprake is van de letter der grondwet, geene daarmede strijdige bedoelingen kunnen worden toegelaten. Als die methode kan worden aangenomen, dat de grondwet moet worden uitgelegd niet naar hare duidelijke letter, maar naar eene zoo genaamde daarmede strijdige bedoeling; dan had men in 1848 de grondwetsherziening gerust achterwege kunnen laten en zich blijven behelpen met de grondwet van 1840.

Maar, gelijk wij gisteren schreven, wij willen toegeven dat de grondwet niet tegen het systeem der regering beslist; en dat dus hier slechts sprake kan zijn van hetgeen het doelmatigst en nuttigst is om het doel te bereiken, namelijk het bekomen van eene nationale vertegenwoordiging.

Omtrent deze kwestie gedooft de minister geen discussie. Te bewijzen dat zijn systeem het ware, het goede is, daartoe verleent hij zich niet; dat wordt, als boven alle tegenspraak verheven, verondersteld. Te nauwer nood verwaardigt hij zich eenige bezwaren op te lossen, die door de meeste sprekers zijn aangevoerd. De methode, die hij daarin volgt, is zeer curieus. Hij stelt zich de bezwaren der sprekers voor als eenige objecten en vergenoegt zich, tot eenig antwoord, de omgekeerde stelling daar tegenover te plaatsen; daarmede acht hij zijn wederlegging te hebben voltooid. Men ziet, het is dezelfde methode, die de Katholiek in zijne jongste nummers bij den heer Opzoomer heeft opgemerkt, en waarmede hij zich niet weinig heeft vermaakt.

Als men den minister zegt, dat bij groote kiesdistrikten vreemde soortige bestanddeelen worden zamengevoegd, en dat daardoor wordt verhinderd, dat de verschillende belangen der natie worden vertegenwoordigd, dan antwoordt hij, als het waar ware, dat de vertegenwoordiging de verschillende bestanddeelen moest representeren, dat het dan beter geweest ware te blijven bij het oude systeem, dat standen, klassen en corporatiën bij de keus erkende. „Ik geloof,” zoo spreekt hij, „dat eene algemeene vertegenwoordiging niet moet uitspreken de verschillende bestanddeelen der natie, maar er de eenheid van moet zijn.” Dat is eene phrase, die schoep klinkt, maar niet veel beteekent. Hoe toch zal de vertegenwoordiging de eenheid van alle bestanddeelen, of liever, waarvan hier eigenlijk sprake was, de eenheid van alle nationale belangen vertegenwoordigen; als de kiesdistrikten zoo zijn ingerigt, dat sommige gewichtige belangen niet kunnen worden vertegenwoordigd? Wij zouden dat eens gaarne zien opgehelderd.

Als de heer Borret opmerkt, dat men de roeping en de zamenstelling der vertegenwoordiging verwacht, en dat deed de minister in zijn bovengenoemd antwoord, ten spijt van de waarschuwing, hem kort te voren door den heer Borret gegeven; dan antwoordt hij met eene andere stelling, die hier niets afdoet. „Het is een kostelijke grondslag,” zegt hij, „dat de vertegenwoordiger onafhankelijk is van den kiezer.” Maar dat wordt door niemand betwist, en is volstrekt geen antwoord op het bezwaar, dat de minister voor heeft te bestrijden. Integendeel het is eene voortzetting van de verwaring van roeping en vorming der vertegenwoordiging.

„Indien groote distrikten tot samenwerking der kiezers nopen, dan houde ik dit voor eene verdienste,” zegt de minister verder; en wij zeggen het met hem; maar wij, en velen met ons begripen, dat die samenwerking op vele plaatsen door de groote distrikten is bemoeijelikt, en in andere zal leiden tot een zuiver godsdienstigen kamp. De minister bewijst zijne veronderstelling niet, hij laat ze in de lucht hangen; terwijl

zijne bestrijders de gevaren der groote kiesdistrikten deugdelijk hebben bewezen.

Ten slotte op het verwijt aan zijn systeem gedaan, dat het de minderheden onderdrukt, vergenoegt hij zich te verhalen, dat hij jaren lang tot de minderheid heeft behoord, en nu meerderheid geworden is. Wat beduidt dat? Is dat een argument? „Eene minderheid,” zoo spreekt hij verder, moet meerderheid worden, door „zedelijke kracht, door den invloed, dien zij uitoefent.” Goed, maar zij moet dan toch in de gelegenheid gesteld worden, om invloed te kunnen uitoefenen. En als gij nu de belangen zoo combineert in de kiesdistrikten, dat sommige nergens invloed kunnen uitoefenen, omdat gij ze systematisch overal in de minderheid plaatst; hoe zal dan die minderheid ooit meerderheid worden?

„De minderheid,” zoo besluit hij, „zal nooit meerderheid worden, als gij ze isoleert.” Dit zeggen wij ook, en het is daarom, dat wij het systeem bestrijden. Eene opinie, eene gewichtige opinie in het land, systematisch overal in de minderheid te plaatsen, zóó dat zij nooit kans heeft tot in de Vergadering door te dringen, van waar de grootste invloed over het land wordt uitgeoefend, is dat niet eene minderheid isoleren? wij weten niet hoe men krachtadiger en schadelijker eene opinie zou kunnen isoleren op het veld der verkiezingen.

Dan genoeg. De minister heeft in zijn derde deel van zijne redevoering niets wederlegd, en op meer dan eene plaats onze bewijzen gesterkt.

Het zal nu blijken moeten, of de meerderheid de stellingen des ministers zoo maar voor goede munt zal aannemen, en bereidvaardig goedstemmen, wat de minister niet eens de moeite genomen heeft te bewijzen, dat deugdelijk is.

Gisteren zijn de beraadslagingen aangevangen over art. 1 der kieswet. Zij hebben de geheele zitting ingenomen en zijn geëindigd zonder eenig positief resultaat. Op art. 1 waren twee voorstellen gedaan, die van zeer algemeenen aard waren. Wij spreken niet over de bijzondere verbeteringen, voorgesteld op de tabel den census bepallende, gevoegd bij art. 1.

Die twee voorstellen hebben tot langdurige discussien aanleiding gegeven. De heer van Doorn draagt voor aan het slot van art. 1 te lezen, dat tot de bevoegdheid van kiezer van leden voor den gemeenteraad wordt gevorderd de betaling eener som bij de gemeente-wet vast te stellen. De kieswet integendeel, zoo als de regering die voordraagt, bepaalt die som op de helft van den census, zoo als die wordt voorgesteld tot de keus van leden der Tweede Kamer en van de provinciale Staten. De heer van Doorn, acht zulks te zijn ongrondwettig, omdat bij die algemeene bepaling niet wordt voldaan aan het voorschrift der grondwet, dat de census moet worden geregeld naar de plaatselijke gesteldheid. En dewijl de census der kiesdistrikten niet is vastgesteld naar de plaatselijke gesteldheid der gemeenten, maar naar de plaatselijke gesteldheid van het kiesdistrikt; zoo wordt door het voorstel der regering omtrent den census voor de gemeente niet voldaan aan den eisch der grondwet.

Een groot aantal leden heeft dat amendement op denzelfden grond ondersteund. De heer Godefroi alleen heeft het bestreden met aan art. 139 eene andere uitlegging te geven, namelijk dat de grondwet gewild heeft, dat tot de gemeentekens de helft der som zou moeten worden opgebracht, die daar wordt vereischt om kiezer te zijn voor leden van de Tweede Kamer. Die uitlegging, zoo zij werd aangenomen, zou geheel op zijde laten het voorschrift der plaatselijke gesteldheid, die de minister in de bepaling van den census voor de keus der leden ter Tweede Kamer vertaald heeft door distrikts-gesteldheid.

De minister van binnenlandsche zaken heeft zijn systeem breedvoerig betoogd. Hij wilde door vergelijking van art. 139, 76 en 123 der grondwet aantoonen, dat men wel verplicht was de helft van den census te nemen, zoo als die voor de kiesdistrikten in de verschillende gemeenten van het rijk is vastgesteld. Maar wij herinneren den minister, dat hij in zijne memorie van beantwoording op het verslag der Tweede Kamer, met

ronde woorden heeft verklaard, dat de census niet bepaald is naar de gesteldheid van ieder gemeente, maar naar de gesteldheid van het distrikt. Als wij wilden toegeven, dat dit zoo kan tot regeling van den census voor de kiesdistrikten; hoe zou zulks dan tot grondslag kunnen dienen voor den census der gemeenten; en dewijl daarbij niet is in acht genomen de plaatselijke gesteldheid; maar de distrikts-gesteldheid, die met de keus der gemeenteraden niets heeft te maken? Het amendement van den heer van Doorn is dan ook aangenomen met eene meerderheid van 33 tegen 32 stemmen.

Eindelijk is besloten op voorstel van verscheidene leden, om de stemming over art. 1 en de daarop voorgestelde amendementen uit te stellen tot na de behandeling van art. 100, om het verband dat tusschen deze twee artikelen bestaat. Daarmede is de Vergadering uit een gegaan tot heden, wanneer zij art. 2 in beraadslaging zal nemen.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER.

Zitting van Zaterdag, den 8 Junij.

Voortzetting der algemeene beraadslagingen over de kieswet.

De heer Borret zal, wanneer hij na de langdurige discussien over de algemeene strekking der voordragt, nog eenige oogenblikken de aandacht der vergadering verzoekt, de voetstappen der meeste redenaars volgen, en alleen over twee hoofdpunten spreken, den census en de indeeling der kiesdistrikten. Alle andere ondergeschikte bedenkingen zal hij onaan-geroerd laten. Wellicht zal hij tot de behandeling daarvan gelegenheid vinden bij den verderen loop der beraadslagingen. Hij zal echter in korte woorden zijne meening te kennen geven over de twee voornamste grondslagen der wet. Mogt hij in zijne rede geen nieuw, meerder licht kunnen verspreiden, misschien slechts herhalen wat anderen beter gezegd hebben, men gelieve alsdan zijn spreken alleen toe te schrijven aan het verlangen om zijne stem te rechtvaardigen, dat hij die niet ligtvaardig heeft uitgebragt.

Spr. heeft tegen de vaststelling van den census, zoo als die bij het ontwerp wordt voorgedragen, geen bezwaar, dat hem zou beletten de voordragt goed te keuren. Laverij de census wellicht niet overal juiste uitkomsten op, het is een gevolg van het grondwettig stelsel, maar het is niet te ontkennen dat de Regering die Gwt. tot rigtsnoer genomen heeft. Zij heeft geen willekeurigen maatstaf genomen, alleen de plaatselijke gesteldheid geraadpleegd, en dus het grondwettig voorschrift opgevolgd. Ook Spr. heeft het belastingbedrag altijd beschouwd niet als de maatstaf voor de intellectuele ontwikkeling of staatkundige geschiktheid van den kiezer, maar als den waarborg dat deze belang heeft bij het behoud van rust en orde, bij het behoud van den Staat. Al zijn de opgaven der Regering nog zoo onvolledig en laat ingekomen (hetgeen Spr. betreurt, en waaromtrent hij wezenlijke teleurstelling heeft ondervonden) toch kan men gerust aannemen, voor zooveel de bepaling van den census betreft, dat zij, die als kiezers worden toegelaten, de noodige waarborgen opleveren, dat zij belang hebben bij 's lands welvaart. Spr. is in die overtuiging versterkt geworden, als hij nagaat dat geen enkel lid der vergadering (zelfs zij niet die met warmte de voordragt bestreden hebben) heeft beweerd dat de census van het distrikt, waaruit hij is afgevaardigd, kan geacht worden geen genoegzamen waarborg op te leveren. En toch heeft de voordragt van den census bij sommigen ernstige afkeuring ondervonden. Men heeft dien al te laag voorgesteld, en voorspeld dat die ons zou brengen tot het algemeen stemrecht. Spr. deelt die vrees niet. Hij heeft te vergeefs uitgezien naar die heillooze gevolgen. Hij dacht geen gevaar, ook niet dat binnen de grondwettige vormen beperkt. Hij geloofde zelfs, dat op sommige plaatsen de census te hoog is. Ware daarvoor verbetering gebragt, vele disproportien zouden kunnen wegvallen.

Doch genoeg over den census, waarin Spr. bertus. Hij zal thans overgaan tot zijne tweede hoofdbeschouwing, nopens de indeeling van het rijk in kiesdistrikten. Daartegen heeft hij zeer gewichtige bezwaren, die hij hem te meer wegen, naarmate hij overweegt, dat naar de goede inrigting der kiesdistrikten ook zal worden beoordeeld of zij zullen strekken tot verwezenlijking van de heilrijke uitkomsten, welke de natie zich van de herziening der Grondw. heeft voorgesteld. Dit zal juist afhangen van eene goede verdeling der kiesdistrikten. Met den meest vrijzinnigen census, zonder eene goede indeeling der kiesdistrikten, zou men geen doel bereiken. Wie deel zal nemen aan de verkiezing bepaalt de census, maar of de keus overeenkomstig zal zijn het nationaal belang, daartoe doet eene goede indeeling der kiesdistrikten veel meer medewerken. Te regt heeft de regering aan dit gedeelte der wet bijzonder gewigt gehecht. Zij heeft bij eene afzonderlijke nota het standpunt aangewezen, waarvan zij is uitgegaan. Die nota kan veilig dienen, om de beweegredenen te gaan, welke de regering bij de indeeling geleid hebben.

De grondwet zegt die naar verlangende der Tweede Kamer nationale verkiezingen. Verdeling in distrikten voor het doel

Mer keuzen beantwoordt aan dat doel niet volkomen. Hieruit volgt dat, hoe minder versnippering van het rijk er door indeelen in kiesdistricten plaats heeft, de uit te brengen benoe-ningen des te meer tot eene nationale verkiezing zullen na-deren. Dezelfde geest straalt door in de antwoorden der rege- ring. Daarin wordt toch gezegd: dat eene indeeling in dis- trikten, kleiner dan voor de uitvoering en den geregelde gang van het verkiezingswerk gevorderd is, niet overeen zou stemmen met onze constitutionele beginselen. Waar de regering nog distrikten van omstreeks 45,000 zielen heeft voorgedragen, is zij daartoe slechts door redenen van noodzakelijkheid gebragt, redenen die meestal niet zoo zeer door daar ter plaatse bestaande lokale omstandigheden werden te weeg gebragt, maar die de alge- heele indeeling van het rijk als van zelve medebragt. — Spreker geloofte waarlijk, dat die beschrijving, hoe schoon en logisch zij ook schijne, rust op eene verwarring van denkebeelden, welke niet in de bedoeling der grondwet ligt, en dat daarbij te veel uit het oog verloren is de roeping en de samenstelling der volksver- tegenwoordiging. Ja de Tweede Kamer, ja de Staten-Generaal ver- tegenwoordigen het geheele volk. Dat beginsel zal heilzaam blijven. De volks-vertegenwoordiging moet het welzijn van het gemeene vaderland bevorderen: de zedelijke en stoffelijke wel- vaart der geheele natie moet de vrucht harer beraadslagingen zijn. Of schoon uit verschillende oorden van het vaderland bij- eengekomen, moet zij met de regering die maatregelen beramen, welke dienstbaar geacht kunnen worden, tot bevordering van het ge- luk van het geheele Ned. volk. Het algemeen nationaal belang, spreker heeft het toe, is de roeping der Tweede Kamer; dit is de letter en zin van art. 74 grondwet. Maar aan die verheven, soms moeilijke taak zal niet kunnen beantwoord worden, als zij niet juist door hare samenstelling daartoe in staat zij. Het nationale belang is niet de onderdrukking der bijzondere belangen. Het nationaal belang is gelegen in de harmonie, in de samenwerking met het bijzonder. De vertegenwoordiging moet die belangen kennen, voorstaan of bestrijden, ten einde tot bevordering van het algemeene te kunnen handelen en besluiten. Juist de zeker- heid dat alle bijzondere belangen naauwlettend behartigd en al- leen aan het nationale belang getoetst worden, geeft bij het volk vertrouwen en eerbied voor de genomen besluiten. Er zijn plaatselijke en bijzondere belangen, wier veronachtzaming of wier onvoorzijsige begunstiging tot krenking en benadeeliging der na- tionale belangen zou leiden. Er kunnen meeningen en partij- schappen zijn, welke aanvankelijk slechts weinig aanhang heb- ben, doch die, wanneer zij een tijd lang zich door vrijmoedige stemmen bij de vertegenwoordiging doen hooren, ten laatste, gelukkig voor het nationale belang, ingang bij de meerderheid vinden. Er zijn ook soms gevaarlijke meeningen en partij- schappen, die dan eerst onschadelijk en verijld worden, als zij gedwongen worden voor de openbare vierschaar der natie zich te verdedigen, men de overtuiging bekomt, dat zij antinationale inzichten koesteren. Of zou de grond- wetsherziening niet veel vroeger tot stand gebragt zijn, als door een meer constitutioneel verkiezingsstelsel men eerder in staat zou gesteld zijn geweest, zijne stem in 's lands verga- derzaal te doen hooren. Of zal, wanneer men zich eenmaal in de algeheele vernietiging van het socialisme en communisme zal mogen verheugen, daaraan niet de gevoeligste slag gebragt zijn door eene vergadering, waarin zij bestreden zijn door mannen als Thiers en Montalembert! — Eenheid van doel, een- dragt in de behartiging der nationale belangen is dus de roe- ping der volks-vertegenwoordiging. Maar verscheidenheid van keuze, vertegenwoordiging van aller belangen is het element harer samenstelling. Wil men dus de groote kiesdistricten verdedi- gen, men zegge dan niet dat de grondwet niet wil, dat ook ge- let worde op de bijzondere belangen, ten einde nationale keuzen te verkrijgen. Men zegge veeleer, omdat in kleinere districten te veel plaatselijke geest, knipserij en bekrompenheid voorziet. Dit bevat veel waarheid en het is juist. Maar het geldt niet voor de groote kiesdistricten: het geldt alleen tegen de te kleine distrik- ten. De kiesdistricten moeten, naar sprekers inzien, volgens de echt constitutionele beginselen, niet zoo groot zijn, dat de minderheden kunnen onderdrukt worden; maar zij moeten ook niet zoo klein zijn, dat daarop plaatselijke bekrompenheid of kni- perij invloed kunne u oefenen. De slotsom zijner redenering komt hierop neder: de vraag, hoe groot een kiesdistrict moet zijn, is voor geene algemeene, absolute oplossing vatbaar. Niet a priori, niet theoretisch kan dit beslist worden, maar alleen door de plaatselijke en eigenaardige gesteldheid van elk land. En als men nagaat, wat in andere landen bestaat, in België, Frank- rijk en Pruisen en wat daar in de jongste tijden is ingevoerd, als men de uitgestrektheid en de bevolking dier landen met het onze vergelijkt, en de ondervinding raadpleegt, hoe de districten van 45,000 zielen bij ons gewerkt hebben, dan neemt spreker gerust aan, dat voor ons land die districten niet te klein zijn; dat bij ons in den regel daarbij geene plaatselijke bekrompenheid of knipserij zullen voorzitten, dat die districten niet als kleine hoopjes vor- mende, welke de minister te regt afkeurt, kunnen beschonwd worden. Neen, een kiesdistrict van 45,000 zielen zal in den regel bij ons geene verkeerde rigting aan het kiesregt geven, welke schrijdig zou zijn met de bedoeling der grondwet. Daarvoor neemt de ondervinding alle vrees weg. Maar ook een groot kies- district van 90,000 zielen is, naar spreker meent, voor ons land vooralsnog niet geschikt: kunnende het niet overal zoo samen- gesteld zijn, of het zal lijden tot niet wenschelijke gevolgen.

Na al heigeen bereids door andere leden is aangemerkt, zal spreker het gedane voorstel niet meer in alle rigtingen door- loopen. Dit alleen moet hij zeggen, dat het onmisbaar gevolg der zamenvloeiing van vreemde soortige bestaandeelen een te alge- meen bezwaar is, dan dat het ontkend kan worden. Die aan- taking van tegenstrijdige belangen zal niet leiden tot kalute, schijngezindheid, verdraagzaamheid bij de verkiezingen: zij zal geene bestaande vooroordeelen verzwakken. Integendeel. Ver- standhouding en overleg zal niet altijd bemoeijelijkt worden; maar wat veel erger is, belangrijke bestanddeelen van het volk, eerbiedwaardige minderheden zullen geweerd en onderdrukt worden. Eene politieke kleur zal de verkiezingen beheerschen en voor zich alleen zitting in de Kamer nemen. Hoe meer min- derheden echter uitgesloten worden, hoe meer wantrouwen en verdeeldheid men zal verkrijgen. Dah zal de vertegenwoordi- ging geene nationale kracht meer zijn, en zij zal aan hare roeping niet voldoen. Willen wij eene vertegenwoordiging van het geheele Nederlandsche volk, dan moeten alle groote be- langden in één nationaal belang vereenigd worden: dit is het constitutioneel element.

Maar het is niet alleen de uitgestrektheid der kiesdistricten, waaraan spreker zijn zegel niet hecht. Hij kan evenmin goed- keuren, dat bij de regeling daarvan de provinciale grenzen ge-

heel buiten aanmerking zijn gebleven. De regering wijst ten deze op de grondwet, en de verdedigers der wet zeggen dat het geschiedt, om den geest van provincialismus tegen te gaan en te vernietigen. Dat de minister uit artt. 76 en 77 der grond- wet afleidt, dat de grondwet de provinciale indeeling belet en gebiedt dat men niet op het provinciaal terrein kome, dit ver- wondert den spreker in hooge mate. Hij zal niet in eene uit- legging treden van die artikelen, maar alleen met bescheiden- heid rekenschap van zijne verwondering geven. Die indeeling wordt thans door den minister bepaald ongrondwettig genoemd. Vroeger intusschen was hij die meening niet toegedaan, im- mers als men zijne bijdragen raadpleegt. Geene enkele beden- king vindt men deswege, terwijl toch in de voorrede van dat werk te lezen staat, dat die bijdragen strekten om de verbe- teringen aan te wijzen, welke naar zijn inzien in de voordragt moesten gebragt worden. — En wat is nu van dat verderfelijke provincialismus? Als men daartegen zoo zeer te veld trekt, dan denkt men te veel aan de verhouding, zoo als die vroeger was, en waarbij zoo strijdige belangen tegenover elkander stou- den. Maar het getemperde provincialismus onzer dagen, die zelfstandige gehechtheid aan eigene geschiedenis, aan gewoonten en zeden is niet te verbreken, is veeleer heilzaam en weldadig, en spreker zegt het den heer van Twist na: is eene kostbare kracht, die ten goede kan geleid worden, en welke, in het belang van het vaderland, niet moet vernietigd worden. Het rijk is verdeeld in provincien, welke administratief zijn gescheiden. De provincien moeten zelfs de leden van de Eerste Kamer benoemen, en alzoo zou de vertegenwoordiging berusten op twee afgescheidene en elkander bestrijdende stelsels.

De verdeeling in provincien is dus niet ongrondwettig, en het bestaat ook elders, b. v. in België en Frankrijk. — Dit nu zijn sprekers voornamen en beslissende bezwaren tegen de wet. Hoe gaarne hij ook zou willen medewerken om eene kies- wet tot stand te brengen, en alzoo den provisionelen toestand te doen ophouden; hoezeer hij ook daarvan de dringende be- hoefte gevoelt, kan hij evenwel zijne vaste overtuiging niet ten offer brengen. Tenzij de regering de voordragt alsnog veran- dere, of daarin door amendementen wijzigingen gebragt wor- den, zal hij tegen de wet moeten stemmen. Hij kan zijn oordeel geen dwang aandoen door de omstandigheden. Hij zegt met den minister in zijne redevoering bij de dubbele kamer 1840: de hoogte, waarop men consideratiën gewaar wordt, die eene voor het land noodlottige strekking hebben, is hem te hoog. Hij kan haar niet beklimmen.

De heer Luyben acht het, in eene zaak van het gewigt, als het tegenwoordige ontwerp, van zijn' piigt zijne stem te moti- vereu. Na al het gesprokene zal hij wel niets nieuws zeggen, maar hij zal kort zijn. Met de meesten is hij het eens, dat het welzijn van het vaderland gebiedend vordert, dat de kies- wet zoo spoedig mogelijk tot stand kome. Hij gaat zelfs ver- der; hij gelooft, dat die reeds lang had moeten tot stand ge- bragt zijn. Maar dit neemt de vrijheid niet weg, zulke wet- ten, welke aan gebreken mank gaan, te verbeteren, en als dit niet kan, ze af te stemmen. Voor spreker heeft de voordragt groot bezwaar, wat betreft de regeling der kies-districten, in (Zie verder het Bijvoegsel.)

Zitting van Maandag 10 Junij.

In deze zitting heeft de Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp der provinciale wet haar algemeen verslag daar- omtrent uitgebragt. De beraadslaging over dat wets-ontwerp is bepaald op Vrijdag den 14den Junij, tenzij alsdan de be- raadslaging over de kieswet nog niet mogt zijn afgelopen. Daarna is de Vergadering overgegaan tot de behandeling der afzonderlijke artikelen van het wets-ontwerp tot regeling van het kiesregt enz. Bij de beraadslaging over art. 1 zijn mede eenige amendementen op dat art. voorgesteld behandeld, onder anderen een van den heer van Doorn, strekkende om de laatste zinsnede van het artikel te wijzigen, en die te lezen als volgt:

„Tot de bevoegdheid van kiezer van den gemeenteraad, wordt de betaling gevorderd eener som bij de gemeentewet vast te stel- len.”

Dit amendement is, nadat de beraadslaging over art. 1 ge- sloten verklaard was, met 33 tegen 32 stemmen aangenomen.

Voor de Heeren: Storm, Schiffer, v. Zuylen, de Monchy, v. Hasselt, Borret, Mejan, v. Doorn Leclercq, v. Nispen, v. Hall, Wintgens, Luyben, Heloma, Dirks, Villers de Pitte, Schooneveld, de Man, van Twist, Bots, van de Berg, Groen, Mutsaers, Donker Curtius, van Heemstra, van Dam, v. Eck, v. Randwijck, v. d. Linden, v. Heiden Reinestein, Bozman, Boreel, en v. Godtstein.

Tegen de Heeren: Hengst, v. d. Heyden, Sloet, Poort- man, v. Rijkeworsel, de Moraaz, v. Walcheren, Reinders, Lotsy, Weynaendts, Dullert, v. Voorst, Heemskerk, Storm v. 's Gravesande, Backer, Anemart, Zylker, Jaspers, Fok- ker, de Fremery, Westerhoff, God-froi, Bachiane, Mees- sen, v. Hoëvell, Dommer, Costerus, Hugenholtz, Wichers, v. Naamen, en Slicher.

De stemming over de andere amendementen op dit artikel voorgesteld, alsmede die over het artikel zelf, is, daar die amendementen den census betreffen, voorgedragen in de eer- ste bij dit ontwerp behoorende tabel, en deze tabel in ver- band staat met eene andere tabel, vermeld in art. 100, uit- gesteld tot na de behandeling van dat art. 100.

Morgen ochtend ten elf ure zal tot de beraadslaging over het 2de artikel worden overgegaan.

De zitting is daarna gescheiden.

Wij hebben in ons nummer van gisteren melding ge- maakt van een bericht van den min. van binnenlandsche zaken, die verklaart van den pausselijken internuntius Mgr. Belgrado ontvangen te hebben eene som van ruim f11.700, zijnde de opbrengst der in de Katholieke Kerken der Hollandsche Missie gehouden collecte voor de slagtoffers van den watersnood in Nederland.

Met deze verklaring, uit de Staats-Courant van gis- teren ontleend, bestrijdt de Publiciste de Protestantsche Evangelische Kerkbode, van welke het Haagsche dagblad in een artikel, waarmede wij ons geheel vereenigen, zegt:

„Toen wij ongeveer zes weken geleden genoodzaakt waren aan de openbare verontwaardiging prijs te geven, de grove beleedigingen en de brutale onbeschaamdheid,

waarmede de Ev. Kerkbode de gift door den edelen Pius IX voor de slagtoffers van den jongsten watersnood ver- worpen had, hebben onze lezers zekerlijk niet vergeten eene lage en schandelijke aantijging opgesloten in het artikel van dat fanaticke blad, welk artikel wij hier laten volgen, om diegenen te overtuigen, die er nog aan twijfelden of de onverdraagzaamheid zoover kon gaan om de heiligheid der weldaad te lasteren. De Ev. Kerkbode heeft de onbeschaamdheid gehad van zich in zijne lasterzucht aldus uit te drukken:

„Is het wel waar dat dit geld van Rome komt? Is het niet veeleer de opbrengst van eenige geheime ontvang- sten? (Heeft Mgr. Belgrado de laatstelijk hier in alle R. K. Kerken gehouden collecten reeds verantwoord?)”

Na tegen deze valsche aantijging het bovengemeld berigt uit de Staats-Courant te hebben overgeplaatst, besluit de Publiciste:

„Indien de mannen van de Evang. Kerkbode niet behoorden tot het getal van hen, die een schaam- teloos gelaat omdragen dat nimmer bloost, dan zou men kunnen denken dat de schaamte hun nu wel een blos zou moeten aanjagen. Intusschen, moeten die fa- naticke en onverdraagzame lieden het weten, dat door deze collecte, in de katholieke kerken uit naam van een God van liefde gedaan, de vrome giften zijn ingezameld van die ware christenen, welke altijd giften gereed hebben wanneer eene kreet van smart en lijden hun oor treft, onverschillig welke het geloof en de gods- dienstige gezindheid zijn van hen, die hunne hulp in- roepen.”

Door de Regering zijn dezer dagen eenige nieuwe stuk- ken aan de Tweede Kamer overgelegd, houdende aan- vulling der vroeger nog gebrekkige opgave van het ge- tal kiezers in elke gemeente van elk distrikt. De plaatsen, waaromtrent de opgaven ook nu nog niet geheel volledig zijn, zullen wij, even als bij de vroegere mededeeling, met een (*) aanwijzen:

District Leyden, vorige opgave 2118, thans 2532 (*); Gouda, vorige opgave 965, thans 2031 (*); Delft, vroeger 1390, thans 1861 (*); Rotterdam, vroeger on- ingevuld, thans 2112; 's Hage, id. 1033 (*); Dordrecht, vroeger 513, thans 1293 (*); Gorinchen, vroeger 1147, thans 1422 (*); Zierikzee, vroeger 1410, thans 1320 (*); Breda, vroeger 4140, thans 4698; en Tilburg, vroeger 3984, thans 4118.

De minister van financiën herinnert een iegelijk dien het mogt aangaan, dat de muntbiljetten van f 500 en van f 100, uitgegeven krachtens de wet van den 18 December 1845, en waarvan het gebruik van intrekking op den eersten Julij 1848 is bepaald bij het koninklijk besluit van den 13 Mei 1848 met den eersten Julij 1850 zijn verjaard; dat die muntbiljetten van f 500 en van f 100 daarna geene waarde hoegenaamd voor den houder hebben, en alleen tot evengemelden dag bij de Neder- landsche Bank worden overgenomen.

's GRAVENHAGE, 10 Junij 1850. Heden morgen ten tien ure heeft de plegtige begrafenis plaats gehad van wijlen Z. K. H. Willem Frederik Maurits Alexander Hendrik Karel, Prins der Nederlanden. Eene zeer tal- rijke menigte zoo uit deze stad, als elders bevond zich langs den weg geschaard, om van hare deelneming aan deze treurige plegtigheid te doen blijken.

— Naar men verneemt, heeft het H. M. de Koningin behaagd, den graaf van Bijlandt, med. doktor, die wij- len Z. K. H. Prins Maurits in HD. ziekte heeft bijge- staan, als een blijk van achting voor de door hem be- wezene diensten, te vereeren met eene gouden snuifdoos, omzet met brillanten, en versierd met het naamcijfer van H. M.

— Burgemeester en wethouders dezer stad hebben be- kend gemaakt dat op voorstel der commissie van beheer over de stedelijke bad-inrigting te Scheveningen het bad-saizoen zal geopend worden op Maandag den 10 Junij 1850.

— Wij hebben vernomen, dat H. M. de Koningin-moeder uit de nalatenschap van wijlen haar gemaal, voor f239,200 aan land heeft gekocht, tusschen Loosduinen en Sche- veningen. Zorgvliet is daaronder begrepen.

LEIDEN, 9 Junij. De prins van Canino, Charles Lucien Bonaparte, heeft dezer dagen alhier bij den heer Brill uitgegeven, het eerste deel van *Conspectus gene- rum Avium* (overzicht over de geslachten der vogels). Dit hoogst belangrijk ornithologische werk, de vrucht van 25 jarige ijverige en onafgebrokene onderzoekingen in alle voornamen museën en bosschen van Europa en Ame- rika, heeft de vermaarde en merkwaardige schrijver aan zijnen vriend, onzen beroemden natuuronderzoeker dr. H. Schlegel, conservateur van het rijks-museum, in eene voorrede die in den vorm van eenen brief aan Z. E. Z. Gel. geschreven is, opgedragen. Wij maken hiervan voor- namelijk melding wijl het voor ons een streekend gevoe- len is, op eene zoo schitterende wijze de groote ver- diensten van eenen landgenoot erkend te zien. (N. R. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Junij. Heden heeft de Wetgevende Vergadering nithoofde van den Zondag geene zitting gehouden. De hoofdstad behoudt een rustig aanzien, en de gemoederen zijn uiterlijk vrij bedaard; intusschen blijft de aanvraag tot verhooging der civiele lijst van Louis Napoléon veel misnoegen baren. De tegenstand, dien dit voorstel ontmoet, komt voornamelijk van de legitimisten, dit is bekend; maar ook gedeeltelijk van eene fractie der Orleanistische partij.

— Men vermoedt dat de verkiezing, die heden in het dep. Beneden-Rijn heeft aangevangen, ten gunste van Muller, kandidaat der orde, zal uitvallen. De Girardin heeft daar schier geen kans meer.

— Heden morgen is de President der Republiek met den Noorder spoortrein naar Saint-Quentin vertrokken om de inwijding van den spoorweg van daar naar Creil bij te wonen.

— De President der Republiek zal, zegt men, gedurende de vacantie der Vergadering Corsica gaan bezoeken, alwaar zijn naam grootelijks wordt vereerd.

— De divisie-generaals Feuchères en Gerard zijn benoemd tot groot-officieren van het Legioen van Eer.

— Frankrijk bezit thans in zijne arsenalen 12000 stukken geschut en 5 miljoen stuks vuurwapenen, 8 miljoen pond kogels, 3 miljoen pond schroot en 15 miljoen ponden buskruit. Men heeft berekend dat het in eene maand tijds 1,800,000 man troepen, volkomen uitgerust en geoefend, te veld zou kunnen brengen.

— Het kabinet van St. Petersburg heeft aan Lord Palmerston eene nota gezonden, waarin het klaagt over de handelwijze van de Engelsche diplomatie. Lord Palmerston zou concessien willen doen, en officieel zou worden aangekondigd, dat de te Londen onderteekende overeenkomst gesteld zou worden in plaats van de te Athene geslotene. De impopulariteit van Lord Palmerston in Engeland en de oppositie in beide Parlementshuizen zijn hierdoor zeer toegenomen, en men ziet zelfs eene wijziging van het Londensche kabinet te moeten.

— Mgr. Marilley, Bisschop van Lausanne heeft aan de *Univers* eene bijdrage doen toekomen voor het den aartsbisschop van Turijn aan te bieden gouden borstkruis, waartoe gemeld blad eene teekening geopend heeft. Die toezending was vergezeld van een hartelijk schrijven.

— Een Eerw. pastoor van het dep. Meurthe heeft van Mgr. Miche, Bisschop van Deusara in Cochinchina, een belangrijken brief ontvangen, dien hij openbaar gemaakt heeft, en waartuit blijkt dat de koning van dat land besluiten heeft genomen, omtrentende te, dat elke Cochinchinees die zich heeft laten bekeeren tot het Christendom, met 100 stakelagen zal gestraft worden; 2e, dat indien de bekeerde een inlandsch priester is, hij op elken wang gebrandmerkt en voorts landwaarts naar een fort verbannen zal worden, en 3e, dat ieder die een Europeesch missionaris aanhoudt, 3000 francs belooning zal erlangen, waarna die geestelijke ver in zee gevoerd en daar over boord geworpen moet worden.

— Z. H. heeft bepaald dat op Hong-Kong een concilie van al de Bisschoppen der Chineesche en Indisch-Chineesche zending zal gehouden worden, om over de oprigting van apostolische vicariaten en andere kerkelijke verordeningen voor die streken te beraadslagen.

MADRID, 4 Junij. *El Popular* verzekert dat ofschoon het zich bevestigt dat de H. Vader heeft afgezien van zijn plan om ook Spaansche soldaten in zijne dienst te nemen, dit echter geenszins moet worden toegeschreven aan eene verkoeling tusschen het Spaansche kabinet en den H. Stoel — gelijk sommige bladen al aanstonds gereed zijn geweest uit te strooijen, er bijvoegende dat het concordaat mede uit dien hoofde wel zou uitgesteld blijven; al deze berigten, zegt *El Popular*, zijn lasterlijke verzinsels zonder den minsten grond.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Junij. De *Times* noemt de reden waarom de regering de discussie in het Huis der Lords over Lord Stanley's voorstel betreffende de Grieksche aangelegenheden heeft doen uitstellen. De Engelsche regering was in het naauw gebragt door de half vijandige houding van Frankrijk, door de krachtige vertoogen der vreemde mogendheden en door een waarschijnlijk votum van censuur van het Huis der Lords; daarom heeft zij besloten, haars ondanks, het geschil met Frankrijk bij te leggen. Dien ten gevolge is naar Parijs het berigt gezonden dat de voorwaarden van generaal de la Hitte aangenomen werden. Men hoopte waarschijnlijk lord Stanleys betoogen te verijdelen door te verklaren, dat het tijdelijk misverstand tusschen Frankrijk en het Britsche kabinet op eene minnelijke wijze was geschikt en dat de volmaaktste overeenstemming thans tusschen beide regeringen heerschte. In minder dan twee dagen werden drie koeriers afgezonden om de beslissing te bespoedigen, maar te vergeefs; want de Fransche regering

wilde nu, alvorens een beslissend antwoord te geven, eerst afwachten welk oordeel het Britsche parlement over deze kwestie zou vellen. Het is ligt mogelijk dat de verdraging der discussie geen ander gevolg heeft dan het definitief besluit van het Fransche kabinet alsnog te doen uitstellen; want het is duidelijk dat, zoo het Engelsche gouvernement eenige kans had om in de Grieksche kwestie op den bijstand van het parlement te rekenen, het de bedoelde discussie zou te baat genomen en bespoedigd hebben, in plaats van die te doen verdagen.

— Volgens berigten uit New-York, loopende tot 25 Mei, is gen. Lopez te Cardenas ontscheept, en heeft het garnizoen, 60 man sterk, na een kort gevecht de vlugt moeten nemen. Men verzekert dat Lopez op Matanzas aanrukt, en dat hij de rails van den spoorweg van Cardenas heeft doen nemen. De autoriteiten van Cuba bereiden zich voor tot een krachtdadigen weerstand. Er heerscht eene panische schrik te Havana. De krijgswet is er geproclameerd, waarbij Cuba in staat van beleg en geblokkeerd verklaard is geworden, en waarbij tevens berigt is dat aangeen der opstandelingen, die met de wapens in de hand worden gegrepen, genade zal verleend worden. Er zijn 2000 man troepen tegen Lopez afgezonden. Het gerucht loopt dat ook de krijgsmagt van Lopez met 2000 man was versterkt.

Cuba heeft eene bevolking van 1,400,000 zielen, waarvan de helft negerslaven zijn. Blanken zijn er 400,000. De overigen zijn mulatten en vrije negers.

De bezetting van het eiland bedraagt met de eerst onlangs aangekomene versterkingen 30,000 man, bijna uitsluitend Spanjaarden. Men zegt, dat de blanken, die bijna een vierde gedeelte der bevolking uitmaken, jegens het Spaansche bestuur goed gezind zijn; doch op de medewerking van de overigen dier vierden, in het belang van den tegenwoordigen stand van zaken, valt niet te rekenen, en vooral op hunnen bijstand grondt generaal Lopez de hoop van te zullen slagen.

The Republican, het orgaan der regering te Washington, meldt, dat acht oorlogschepen van de zeemagt der Vereenigde Staten, gezamenlijk 179 stukken voerende, afgezonden waren om de expeditie van generaal Lopez te vermeersteren.

— De bekende Siamesche tweelingbroeders, die in zoo vele landen de verwondering der aanschouwers getrokken hebben, zijn, zoo als geneesheeren dikwijls voorspeld hadden, aan de tering overleden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 10 Junij. Volgens officieele berigten nopens het onheil bij Mewe voorgevallen, blijkt, dat ruim 100 personen daarbij zijn omgekomen, waarvan nog slechts 50 lieden, meestal vrouwen, zijn opgeschaft. Van de meesten zijn naam en woonplaats onbekend, zoodat van het ongeluk aan de bloedverwanten geene kennis kan worden gegeven.

— Men schrijft uit Hamburg 8 Junij. »Heden is uit Kiel het berigt ontvangen, dat de onderhandelingen te Koppenhagen afgebroken zijn, en dat de vertrouwde mannen reeds Koppenhagen verlaten hebben en heden of morgen aldaar zullen aankomen.»

BERLIJN, 9 Junij. Z. M. heeft na 17 dagen onafgebroken het bed te hebben gehouden gisteren voor het eerst gedurende eenige uren zijne legerstede kunnen verlaten.

— De *Deutsche Reform* beweert dat het November-ministerie door de verordeningen op de drukpers het vaderland reeds ten derden male gered heeft. Ongelukkig staat dit blad geheel alleen in zijne verdediging van het ontwerp. De *N. Pr. Ztg.* bevat een leidartikel waarin zij hevig uitvaart tegen de willekeur der bureaucratie, waarvan het een uitvloeisel is. De *Deutsche Volkshalle* verklaart zich volkomen daarbij te kunnen aansluiten.

WEENEN, 7 Junij. De ex-keizer Ferdinand heeft thans de stad Praag tot zijne residentie verkozen.

— De Turksche regering heeft besloten voor het eerst eene flottille van stoombooten naar de Adriatische zee te zenden.

— Volgens een onzer dagbladen heeft eene maatschappij van Engelsche kapitalisten aan de Porte voorgesteld, op zekere bepalingen, in het Turksche rijk eenige spoorwegen op hare kosten aan te leggen.

ITALIE.

Op den H. Sacramentsdag heeft Z. H. de Mis in de Sixtijsche kapel bijgewoond, waarna de gewone plegtige processie om den prachtigen zuilengang en het Vatikaans-plein plaats had. De Fransche en Romeinsche troepen vormden de dubbele rei, tusschen welke de optocht voortging. Ten slotte gaf Z. H. den pausselijken zegen.

Het *Giornale di Roma* van 31 Mei deelt eene kennisgeving van den min. van finantien mede, waarin die minister alle geruchten tegensprekt, die geloopt hebben alsof het gouvernement wel gedrongen zou zijn

de papieren munt te consolideeren of derzelver waarde te verminderen, en waarin hij verklaart, dat de regering zich integendeel ernstig bezig houdt met het zoeken naar de geschiktste middelen om de nog in omloop zijnde papieren munt in te trekken.

Koning Victor Emmanuel is met zijne gemalin van zijne reis naar Savoyje te Turijn teruggekomen. De dagbladen van Savoyje hebben langdradige verhalen geleverd van deze reis, op welke Z. M. gestadig is vergezeld geworden van den minister-president d'Azeglio. Het volk van Savoyje heeft overal met wonderlijk veel takt van deze gelegenheid gebruik gemaakt om zijne gevoelens kenbaar te maken. Het heeft op de opmerkelijkste wijze onderscheid weten te maken tusschen den Koning en zijne Ministers; jegens Z. M. toonde het de meest mogelijke gehechtheid; maar jegens zijne regering legde het de grootste koelheid aan den dag.

Bij twee of drie gelegenheden hebben de drijvers der democratische factie beproefd, eenige kreten *Leve Saccardi!* te doen hooren; maar die afzonderlijke uitroepen hebben de ware beteekenis der volkskreten des te duidelijker doen uitkomen; zoodat men den Koning, op het hooren roepen van *Leve Saccardi!* tot d'Azeglio hoorde zeggen: *Deze kreet is voor u. Het is niet mogelijk zich daarin te vergissen; maar het overige is slechts voor mij.*

De geestelijkheid heeft dezelfde gedragslijn gevolgd als het volk; het heeft den Koning op zijne reis de hulde gebragt, die hem toekomt, maar zij heeft tevens genoegzaam laten bemerken, dat zij de beleediging gevoelde, die der godsdienst, in den persoon van Mgr. Franzoni, is aangedaan.

Het volgende feit heeft veel sensatie verwekt. Toen de hertog en de hertogin van Genua, des Zondags van den 26 Mei te Chambéry aangekomen waren, zoude 's avonds groote receptie plaats hebben, op welke ook Mgr. de aartsbisschop van Chambéry uitgenoodigd werd, maar juist op dien dag werd het ruchtbaar dat Mgr. de aartsbisschop van Turijn veroordeeld was tot eene maand gevangenis en 500 fr. boete. Gevolgelyk weigerde Mgr. de uitnoodiging zeggende, dat hij te droevig gestemd was over het lot, dat zijnen ambtgenoot in het Episcopaat was wedervaren, dan dat hij deel zou kunnen nemen aan de feesten en vermakelijkheden van het hof.

Op het platte land nabij Genua zijn oproerige bewegingen bespeurd. De openbare orde is echter spoedig hersteld.

In de Sardinische Kamer van afgevaardigden, zitting van 4 Junij, heeft de minister van finantien een wetsontwerp aangeboden, waarbij voor de regering magtiging gevraagd werd tot de uitgifte van 6 miljoen piëmont-renten.

BELGIE.

BRUSSEL, 10 Junij. Z. Exc. Mehmet-Pacha, gezant der Verhevene Porte, bij H. M. de koningin van Engeland, is met zijn gevolg van Holland hier aangekomen. Ook is hier afgestapt lord Ponsomby, Britsch gezant te Weenen. Mehmet-Pacha is gisteren naar Waterloo vertrokken om het beroemde slagveld aldaar te bezichtigen.

— Als een voorbeeld welke middelen de coterie bezigt om zich stemmen te verschaffen, diene dat de president van het Bakkers-gild te Antwerpen eergisteren op het stadhuis is onthoden, waar men hem beloofd heeft het jongst besluit aangaande de broodzetting in te trekken, bijaldien hij zijne beroepsgenooten wilde aanzetten om voor de liberale kandidaten te stemmen.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 Junij

BEVALLEN (8 Junij): N. Bensman, geb. Konijnen, 26, 118 A. Cohen Wessels, geb. Levison, D. — (9 Junij): J. M. geb. Lion, D. — A. C. Rolf, geb. Sesbrugger, D. — (10 Junij): A. A. Teessen, geb. Harking van Raalte, Z. OVERLEDEN (6 Junij): C. Bronwer, 73 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 11 Junij.

De heden in veiling ca. 2000 balen Laguayra Koffij zijn geheel boven taxatie opgehouden, verkocht: 235 balen Brazil Koffij van 2½ tot 2½ c

Door de Directie der Nederlandsche Handel-Maatschappij zullen geveild worden te Amsterdam, op Donderdag den 11den Julij 1830:

50,342	Kranj en Kan. Java Suiker, liggende aldaar;
26,118	Idem " " " " " "
6,517	Idem " " " " " "

ROTTERDAM, 10 Junij. Heden zijn 160 balen Congo verk.: circa 1300/4 k. Congo Java, per 100 lb. 60 en 60, opgeh. in veiling van 1 Mei 11. 40½ was de afnemende bekend van circa 314/4 k. Congo per Abona, N°. 101 en 122, opgehouden in de veiling van 3 Junij 11., tot 79 ss.

Table with financial data under the heading 'PRIJS-COURANT DER EFFECTEN'. It lists various securities and their prices, organized in columns.

Text block containing news or commentary related to the financial market, mentioning 'Lant beurs bleven 3 pCt Binnel. Spanje en Ardoin in een willige stemming.'

Text block mentioning 'Wisselkoers' and providing exchange rates for various locations like Paris, London, and Hamburg.

Section header 'Wisselkoers.' followed by a list of exchange rates for different cities and currencies.

Section header 'BUTENLANDSCHE BEURZEN.' followed by a list of foreign market prices and exchange rates.

Section header 'BEURS VAN DE NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT.' followed by details about the new Rotterdam stock exchange.

Section header 'BEURS VAN MADRID, 5 Junij' followed by market data for Madrid.

Section header 'NIEUWSPEDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETA...' followed by information about new shipments and interest payments.

Table with financial data under the heading '2e 4 pCts. LEENING RUSLAND bij Stieglitz en Co. Uittolting van 8 Serien'. It lists bond series and their values.

Table with financial data under the heading '2e 4 pCts. LEENING RUSLAND bij Stieglitz en Co. Uittolting van 12 Serien'. It lists bond series and their values.

Table with financial data under the heading '5e 4 pCts. LEENING RUSLAND bij Stieglitz en Co. Uittolting van 14 Serien'. It lists bond series and their values.

Section header 'SCHEEPSTIJDINGEN. BINNENGEKOMEN:' followed by a list of ships arriving from various ports.

Section header 'UITGEZEILD:' followed by a list of ships departing for various destinations.

Section header 'CARGA-LIJSTEN. AMSTERDAM.'

Text block containing cargo lists for Amsterdam, mentioning various goods and their quantities.

Text block containing shipping notices and advertisements, including 'OSTERRISCHER, Juell, Horten, 169 ton Hout, Ebeling & Brandt.' and 'GEPRAAIDE SCHEPEN.'

Section header 'ADVERTENTIE.' followed by various advertisements.

Text block containing an advertisement for 'BARGE' and 'Van AMSTERDAM naar het NIEUWE DIEP.'

Text block containing an advertisement for 'DIENSTREGELING van 15 April tot Ultimo October.' and other notices.

Large advertisement for 'TERUGKEER UIT DE BALLINGSCHAP' (Return from Exile) featuring 'PLEGGER INTOGT' and 'Z. H. Pius IX te Rome'. It includes a preface and a list of books for sale.